

عنوان مقاله:

بررسی عوامل ژئومورفولوژی مساعد و نامساعد در توسعه و گسترش شهر مراغه

محل انتشار:

دومین کنگره بین المللی علوم زمین و توسعه شهری (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

بشیر بشارتی د - دانشجوی دوره دکتری جغرافیای طبیعی

محمد رضا نعمتی - کارشناسی ارشد جغرافیا

خلاصه مقاله:

عوامل ژئومورفولوژیکی یکی از مهمترین عناصر و عوامل دخیل در ساخت و ساز شهری محسوب می گردند. این عوامل می توانند به صورت مثبت و یا منفی در توسعه شهری نقش عمده ای را بازی کنند. در بسیاری از موارد متاسفانه به ساختار ژئومورفولوژیکی شهر توجه نمی گردد. در حالی که این عوامل نقش بسزایی در گسترش شهرها دارند. منطقه مراغه در جنوب پایکوه ها سهند قرار گرفته است و از واحدهای مختلف توپوگرافی و ژئومورفولوژیکی تشکیل شده است نگاهی به وضع توپوگرافی و تحول ساختمانی ناحیه عوارضی را نشان می دهد که هم به عنوان مناطق مساعد و هم به عنوان مناطق نامساعد در توسعه و گسترش شهر عمل می کنند واحدهای توپوگرافی آن عبارتند از: دو واحد مرتفع شمالی و جنوبی و بخش هموار در حد فاصل این دو می باشد. در ناحیه ناهموار شمالی اشکال توپوگرافی ملایمت بیشتری را نشان می دهند. این منطقه بخار لیتولوژی تقریباً سستف بوسیله دره های متعدد بریده شده است. واحد ناهموار جنوبی به علت وضعیت توپوگرافی خود ایجاد خطوط ارتباطی را با مشکل مواجه ساخته است. بخش وسیعی از منطقه مورد مطالعه از رسوبات دوران سوم تشکیل شده اند. این رسوبات دارای پوکی و تخلخل زیاد می باشند ناهمواری های شمال یو جنوبی از مهمترین تنگه های ژئومورفولوژی در جهت گسترش و توسعه شهر می باشند ولی واحد دشت و تراسهای آبرفتی که وسعت زیادی را می پوشاند. بعنوان واحد مساعد برای توسعه شهری محسوب می شود این واحد در اثر انباشت رسوبات آبرفتی و نوسانات دریاچه ارومیه در کواترنر تکوین شده یافته است رسوبات دریاچه به ضخامت قابل توجهی بیش از 100 متر بجا گذاشته شده است و بعلت عدم وجود عارضه مهم بین مراغه و دریاچه در طی زمانهای گذشته در توسعه و تکوین دشت موثر بوده است این واحد بخاطر نداشتن عوارض باز دارنده نقش مهمی در شکل گیری سکونت های شهر یو روستایی دارد.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/525962>

